

פרשת משפטים < 97 < כ"ד שבט תשע"ב

גילוי דעת

באש אכלת בראש הקדר... (משפטים כ"ד י"ז)

הכח לשנות

אחד על אחד עם איציק שמולי, יו"ר התאחדות הסטודנטים הארצית וממובילי המחאה החברתית בקיץ האחרון, על הזכות ההיסטורית שנפלה בחלקו, על המטרות שטרם הושגו, על תרומות ועל היעדר הציבור הדתי-לאומי במחאה

ועדות קבלה, באיזו זכות?

הרב אליעזר שנקולבסקי מדבר על התוקף המשפטי של ועדות הקבלה ביישובים

צדק, יושר, אמת ודרך ארץ תהדון. רעות גיאת קוואת לכולם לחזור לשורשים האם אנחנו בדרך למהפיכה בבית משפט העליון? מנכ"ל הפורום המשפטי נחי אייל מסביר מעמד מגרון זהה למעמדן של קרקעות רבות. ח"כ פרופ' אריה אלדד עושה סדר ומרגיע את השטח.

אבי קטסורוביץ
מנכ"ל תנועה כהלכה

אתר את הסכנה המסתתרת

איתור סכנות ואיומים יעיל יותר כשמחפשים אותם לפני שהם מתחוללים והופכים למציאות. את הסכנה יש לאתר מאחורי העיקול, מאחורי העץ, המשאית והרכב החונה. הדבר נכון הן לגבי הנהג והן לגבי הולך הרגל.

הולך רגל	נהג
במעבר חציה, חשוב על המכונית המוסתרת על ידי המכונית שעצרה ושנתנה לך זכות קדימה לחצות	בהתקרבות למעבר חציה, כשרכב בנתיב אחר עוצר, חשוב על הולך הרגל שהוא מסתיר
בחציית הכביש, אתר נהגים היושבים ברכב חונה. הם עלולים לצאת במפתיע מהחניה בזינוק קדימה או אחורה. שים לב לרעשי מנוע, לחריקת הילוכים, לאורות נדלקים וכדומה	בנסיעה לאורך רחוב העמוס ברכבים חונים, היזהר מנהג העלול לזנק ללא איתות לתוך נתיב נסיעתך. שים לב לסימנים מקדימים: הדלקת אורות, הפעלת מנוע, אור אחורי או אורות בלימה. כמו כן נסה לאתר הולכי רגל בין המכוניות - בעיקר ילדים קטנים
היזהר מרכב היוצא מהחניה בהילוך אחורי	התקרב בזהירות לצומת שבו צמחיה מסתירה חלקים מנתיבי הנסיעה או ההליכה
בחציית רחוב בעל עקומה, צד אחד מאפשר שדה ראייה נרחב: זה הצד הקעור, שמולו הצד הקמור שאינו מומלץ לחציה	בחציית רחוב בעל עקומה, צד אחד בעקפת משאית או אוטובוס, חשוב על מה שאתה עלול לפגוש לפניך: הולכי רגל, רכב פרטי, אופנועים, אופניים ועוד

איתור בזמן של איום מסתתר, מונע הפתעות!

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה מסובסדות ע"י קרן אביה:
054-4836343, 09-7745758

הרשות הלאומית
לביטוח בדרכים

על פי נתוני הרשות הלאומית לביטוח בדרכים:

בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 5 בני אדם. בואו נעשה לזה סוף!

המערכת:

פרשת סרן ר' החלה לפני שמונה שנים. במרכז הפרשה עמד קצין בדרגת סרן שבעת האירועים שירת כמ"פ בחטיבת גבעתי. במהלך התקרית יצא הקצין להסתערות על דמות חשודה שהתקרבה לאזור אסור לתנועה הסמוך למוצב עליו פיקד. הדמות החשודה, אימאן אל-האמס, כבת ארבע-עשרה, תושבת שכונת תל א-סולטאן ברפיח, נורתה למוות. בתחקיר של התכנית "עובדה" נטען (בעריכה מגמתית של הכתבה), בין השאר, כי הקצין, סרן ר', ביצע בילדה הפלסטינית וידוא הריגה לאחר שזו נפגעה מירי חיילים בסמוך למוצב "גירית" בדרום רצועת עזה.

השופט נעם סולברג, שבשעתו היה שופט בבית המשפט המחוזי בירושלים ואשר לפניו הובא התיק, פסק כי הדיווח הציג את התקרית באופן ש"נוטה מהאמת" ובעל אג'נדה, וחייב את התוכנית והזכיינית לשלם לסרן ר' פיצויים בסך 300,000 ש"ח ולפרסם התנצלות בפניו. בנוסף חויבו הנתבעות לשלם לסרן ר' שכר טרחת עו"ד בסך 80,000 ש"ח. החלטה תקדימית זו גררה תגובות סוערות בקרב הברנ"ה התקשורתית ואנשי תקשורת בכירים שיצאו חוצץ כנגד השופט סולברג, והשתמשו בבמה התקשורתית שברשותם כדי להאשים ולהכפיש את השופט עם הכיפה שגר בשטחים. מדהים היה לראות כיצד במצב בו המערכת הולכת יד ביד עם התקשורת, הכל בסדר גמור, ופתאום כשקם אדם בבוקר ומעז להעביר ביקורת על אופן ההתנהלות, הסיקור והצגת הדברים, זו עילה מספקת לצאת למלחמת חורמה שבה מותר הכל ובלבד שהנ"ל יחזור בו וירד מהעץ הגבוה שעליו טיפס. כמה לא מפתיע ששופטי בית המשפט העליון קיבלו השבוע את ערעורה של מגישת תוכנית "עובדה", אילנה דיין. השופטים קבעו כי דיין לא צריכה להתנצל על הכתבה ששודרה אך יחד עם זאת נפסק כי הזכיינית "טלעד" תשלם לסרן ר' פיצוי של 100,000 ש"ח במקום 300,000 ש"ח, כפי שקבע בית המשפט המחוזי. שופטי העליון קבעו כי הקדימון של התוכנית הכיל לשון הרע ודרך הצגת הדברים בו חרגה מגבולות ההגנה על חופש הביטוי.

למעשה, זהו אקורד סיום צורם ואחרון לתקופה. השבוע התקיימו חילופי גברי בבית המשפט העליון. השופט אשר גרוניס נכנס לתפקידו כנשיא בית המשפט העליון על אפם ועל חמתם של האסכולה המשפטית השלטת (עד כה). ניתן לומר שתם עידן ביניים וברק. ולך, כבוד השופט נעם סולברג שלוחה ברכת הדרך והצלחה רבה עם מנויך לשופט בית משפט עליון.

הגליון מוקדש לעילוי נשמת ידידיה גפן הי"ד

הוצאה לאור: | 02-5350915 | gdaat@pisrael.com | עריכה: טל איתן, נבו כץ ■ ע. עריכת לשון: מרב הולצמן | עיצוב: תמי כהן
הפקה ופרסומות: 4 פרסומי ישראל | לפרסום, למודעות ולהנצחות: ורד כהן-חדד

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד ■ אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות ■ נא לא לקרוא בשעת התפילה
נא לשמור על קדושת הגיליון ■ כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 4:50	ירושלים: 6:04
תל אביב: 5:08	תל אביב: 6:06
חיפה: 4:59	חיפה: 6:04

לדויד פרל ראש מועצת גוש עציון הנכנס

ברכות עם היבחרך לתפקיד החשוב, סמוכים ובטוחים כי גוש עציון ישגשג ויפרח בראשותך
יישר כח לצוות המנצח: יחזקאל קליין, משה סביל, בני סביל, גד כהנא וכל הפעילים המסורים.

שתים עשרה שנים מלאו לפילתו של בנגו ואחינו האהוב

ידידיה גפן הי"ד

נעלה לקברו בהר הרצל
ביום חמישי ל' בשבט (23 בפברואר) בשעה 16:45
ערב לזכרו ייערך לאחר מכן, בשעה 19:30,
בבית הכנסת קהילת נעם
רחוב חיים ויטאל 32, גבעת שאול

במלאות ארבע שנים לעקדתו של בנגו ואחינו

יוחאי הי"ד

בישיבת "מרכז הרב"
נעלה לקברו בהר המנוחות
ביום ד' כ"ט בשבט, בשעה 17:00
הסעה מחניון בנייני האומה בשעה 16:30.
במוצאי שבת פ' תרומה בשעה 20:00
נתכנס ל"מלווה מלכה" באולם רייספלד, בישיבת הכתל.
סיום מסכת
שיעור - הרב יצחק לוי שליט"א, ישיבת "הר עציון".
משפחת ליפשיץ

מאירים לך את הדרך

ימים פתוחים במכללת אורות ישראל קמפוס אלקנה

כ"ו בשבט (19 בפברואר) 8:30-12:30

י"ז באדר (11 במרץ) 8:30-12:30

ב' בניסן (25 במרץ) 8:30-12:30

הנחה
בדמי הרישום
למשתתפות
באחד משלושת
הימים הפתוחים

התייחסות אישית וקשובה לכל סטודנטית * דגש על חינוך ברוח דתית-לאומית
ביקוש גבוה לבוגרות במקומות עבודה * הסעות מרחבי הארץ (מותנה במספר הנרשמות)
אפשרות לקורס פסיכומטרי במסגרת לימודי שנה א'

תואר ראשון B.Ed. ותעודת הוראה

על יסודי (ז-י): תנ"ך | מחשבת ישראל | תושב"ע | תקשורת | לימודי ארץ ישראל
היסטוריה | ספרות | חינוך חברתי קהילתי - מוקד נוער בסיכון | אנגלית | מתמטיקה
חינוך מיוחד (א-יב) | הגיל הרך | יסודי | הוראת הריקוד (מחול ותנועה)
מוקדים: ביבליותרפיה | הידותרפיה | ייעוץ בחינוך | פסיכודרמה

לפרטים: הדסה אביטל 03-9061302 | rishum@orot.ac.il

קמפוס אלקנה
המכללה האקדמית לחינוך

מכללת אורות ישראל

מייסודן של מכללת מורשת יעקב רחובות ומכללת אורות ישראל אלקנה

www.orot.ac.il

היו דברים מעולם שהרוב החליט להשמיד את המיעוט. לכן באה התורה האלוהית לומר שבזמן שיש לך ספק - לך אחר הרוב: **אך בזמן שברור לך שהרוב טועה ועושה רע, נגד תורת ישראל - אסור לך ללכת אחר הרוב, גם אם בשל כך יבואו עליך ייסורים או קשיים אחרים.**

אין ספק שאם עם ישראל היה הולך על פי הדרכתה של תורה, כל חיי האומה היו נראים לגמרי אחרת. לא היו אז כל אותן שביטות מזיקות במשיק שגורמות להפסדים של הפרט ושל הכלל, וכל אורחות החיים בין אדם לחברו ובין הפרט לציבור היו טובים יותר.

אהבת הצדק והיושר בתחום הנהגת הציבור היא זו שתביא לנו את האושר. יהי רצון שעם ישראל ידע להפנים את הדברים ולהתנהג בהתאם להדרכתה של תורה, שהיא נצחית ואיננה משתנית בהתאם לזמנים ■

רוצים לקבל את המאמר של הרב דב ליאור למייל לפני כולם?
שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pissrael.com

התורה האלוהית עוסקת גם בתחום ההנהגה, ומצווה "אחרי רבים להטות" שמשמעותו שיש ללכת אחר הרוב; אך זאת רק בזמן שיש ספק ושאדם לא יודע אם לנטות לכאן או לכאן - אז אומרת התורה האלוהית שיש להכריע לפי הרוב. גם בהנהגות הציבור, אם רוב הציבור בוחר בדרך מסוימת והאדם הפרטי מסתפק - עליו ללכת אחר הרוב.

אולם בזה ישנה מגבלה: "לא תהיה אחרי רבים לרעות". כלומר, כאשר אדם משוכנע שדבר מסוים הוא אמיתי והרוב מצדדים בשיק, התורה האלוהית מזהירה אותו מפני ההליכה אחרי הרבים לרעות, אף על פי שהם הרבים.

ומי קובע מהו רע? התורה עצמה קובעת מהו טוב ומהו רע. כל עיקרה של התורה הוא "ועשית הישר והטוב" - עליו לרדוף אחר הצדק והיושר.

עזרה וכבוד אמיתי לזולת - זהו טוב, אך מה שהפוך מזה ומנוגד לזה - הוא רע למרות שהרוב החליט כך. דמוקרטיה שבה הולכים אחר הרוב היא דבר יפה ונחמד, אך אם אין בה ערכי-על אמיתיים היא יכולה להגיע למעשים מחרידים, וכבר

פרשת משפטים נאמרה אחרי המעמד הנשגב של מתן תורה, וחז"ל דרשו "ואלה המשפטים" - באה ו' להוסיף על הראשונים, מה הראשונים מסיני אף האחרונים מסיני". בפרשתנו מרוכזים כל הדינים שבין אדם לחברו, אשר אנו לומדים בסדר נזיקין.

ההיגיון הפשוט אומר שלאחר המעמד הנשגב והנורא בהר סיני, תעסוק התורה בדברים עליונים של דבקות באלוהים חיים; אולם התורה האלוהית "יורדת" לתחום המעשי שבין אדם לחברו, כגון ענייני נזיקין וכו'. אכן חמורים הם עניינים אלו, עד שאומרים בעלי ה"תוספות" שאדם צריך להיות זהיר יותר שלא יזיק בהם מאשר שלא ינזק מהם.

אדם צריך להיזהר לא רק על רכשו ועל ממונו של הזולת, אלא גם שלא יזיק את חברו בדיבור, כפי שדרשו חז"ל: "לא תישא שמע שוא" - אזהרה למקבל לשון הרע. לפעמים נזקים נגרמים בגלל פגיעה בזולת או השפלה של הזולת, והם יותר חמורים מנזקים שנגרמים לממונו, מפני שנוק ממונו ניתן לשלם בכסף ואילו פגיעה בדיבור אינה ניתנת לפיצוי.

הוועדה המסדרת

הרב אליעזר שנקולבסקי - אב"ד ארץ חמדה גזית, בית שמש

דהוא יטען שחוקי הכנסת או שתקנות רשיות מקומיות וכד' אינן תקפות משום שלא אושרו על ידי אדם חשוב. כן נעיר כי הצורך באישור אדם חשוב הוא רק בשעת יצירת התקנה, אך לא בנוגע לכל החלטה המממשת את התקנה. אם נדרוש את אישורו של אדם חשוב לכל החלטה, "לא שבקת חיי לכל בריה", ולהיפך, יש בכך פגיעה בכבודו של "חשוב" כאשר מושיבים אותו בכל דיוני הפורום המחליט. בבזון דין, בעת הקמתה של ועדת הקבלה לא היה ליישוב רב, וכשאין אדם חשוב, מפורש בגמרא שאין צורך באישור אחר.

נוסיף עוד כי אדם חשוב אינו בהכרח רב.

במידה וסובר מאן-דהוא שהחלטה מסוימת התקבלה שלא ביושר, עליו לברר את העניין במוסדות היישוב, ואם לא התיישבו הדברים הוא רשאי לפנות לבית הדין ■

ערך הרב סיני לוי

יב"ב ט' ע"א. ² "כס"מ בדעת הר"מ הל' מכירה פי"ד הי"א ועוד. ³ "מ"א חו"מ סי' רלא' סעי' כח' ונ"כ שם. ⁴ ראו ריטב"א ב"ב דף ט' ע"א ור"ן שם. ⁵ שו"ת חו"מ סי' קט"ז ה' א"א עוד גם שו"ת הב"ח החדשות סי' מ"ג, שאף ועד ארבע ארצות לא תמיד הקפיד לקבל אישור זה.

רוצים לקבל את המאמר של הרב אליעזר שנקולבסקי למייל לפני כולם? שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pissrael.com

במקורו נזכר עיקרון זה בגמרא במסכת בבא בתרא¹, ביחס להסכמה של שוחטים לחלוקת ימי עבודה ביניהם, שכל החורג מהסכמה זו יזיקו את נכסיו. רבא לא נתן תוקף לסנקציה זו, לאור העובדה שהתקבלה ללא אישורו של "אדם חשוב".

נחלקו הפוסקים האם יש צורך באישור אדם חשוב רק לתקנות של גופים אינטרסטיים כגון אגודות מקצועיות², בכדי שהאדם החשוב ימנע תקנות שיש בהן עוולה כלפי אחרים, או שיש צורך באישורו אף על תקנותיהם של בני העיר כולה. אפשר לתלות את המחלוקת בטעם שבגלל צורך אישור אדם חשוב אם הסיבה היא משום כבודו של אותו אדם חשוב - אין להבחין בין התחומים. אך אם המטרה היא פיקוח על התקנות³ - החשש להפרתן קיים יותר באיגודים מקצועיים, ופחות בטובי העיר המייצגים את העיר כולה⁴.

יתכן גם שלכולי עלמא הטעם הוא פיקוח על התקנות, אולם נחלקו האם יש לחשוש לזה גם בתקנות הנעשות על ידי טובי העיר. החתם סופר⁵ כתב שהצורך באישורו של אדם חשוב על תקנות בני העיר הוא מצד המנהל ולא מעיקר הדין⁶. ואולי זו הסיבה שכיום לא שמענו שמאן-

סיפור המעשה: התובעת בקשה לשכור דירה ביישוב קהילתי: על פי תקנות היישוב, אין להשכיר דירה ללא אישורה של ועדת הקבלה. התובעת נגשה לוועדת הקבלה - ונדחתה.

לטענתה, נרמז לה בשיחה בעל-פה כי הסיבות הן גילה המבוגר והיותה מעוטת אמצעים. לטענתה אלו קריטריונים לא הגונים, ובדרישה של אורח חיים דתי היא בוודאי עומדת. היא סבורה שוועדת הקבלה פועלת שלא בסמכות, כאשר מזכיר ביישוב שקם על אדמות מדינה. גם מבחינה הלכתית אין תוקף לנוהג של קיום ועדת קבלה, שכן הקמת ועדה זו לא קיבלה את אישורו של "אדם חשוב".

ועדת הקבלה טענה כי כשהוקם היישוב הוחלט, על דעת המייסדים, לקבל למגורים ביישוב רק את מי שיאושר על ידי ועדת קבלה וכן הוא מנהל המקום. חברי הוועדה טענו כי הדברים שנאמרו לאשה אינם מייצגים את דעתם של חברי הוועדה. **דיון:** בית הדין אינו דן בזכות החוקית לקיומן של ועדות קבלה, והתוקף של ועדות אלו הוא רק במקום שבו אין מניעה חוקית לקיומן.

בגיליון זה נדון בצורך באישור 'אדם חשוב' על מנת שיהיה תוקף לתקנה.

מקור ראשון

דרושים שליחים

ירושלים • תל אביב

מעלה אדומים • רמת גן

יוסי 052-8908518

• עריכת אגודת האקדמיה • רכב • אלוהים בסופי שבוע בארץ

מקור ראשון

דרושים שליחים ודיילי חלוקה

ירושלים • תל-אביב • רעננה • כפר סבא

גבעתיים • הרצליה • נתניה • גבעת שמואל

באר-שבע • גוש עציון • רחובות

מוטי 052-8777978 | moti_i@makorrishon.co.il

• אלוהים בימי האישי בין השעות 5:00-8:00 בבוקר • שכר הולם!

גדולי ישראל מהמגזר החרדי רואים את עיקר שליחותם בארץ ישראל בהמשכתו של בניין התורה למען קיומו של העם היהודי. אי אפשר להתייחס לסוגיית חוק טל, המתמודד עם גיוס בני הישיבות החרדיות לצבא, בלא ההבנה שצינו לעיל.

ועל כן, אם אנחנו כנים ורוצים לראות עוד בני ישיבות מתגייסים למערכות הצבא, נוכל לעשות זאת רק מתוך הערכה גדולה למסירותם ללימוד התורה - ולפעול בכל כוחנו כדי לאפשר קיום של אורח חיים דתי ותורני במערכות הצבא.

כפי שביירנו, חוק טל בנוי על גישה המעריכה והמכירה בצרכים התורניים של המגזר החרדי. אנחנו צריכים להיות הראשונים לעודד את המשך ההסדר, שפתח פתח ראוי לשילובם במערכות הצבא והמדינה. בכוחניות, בכפייה ובפופוליזם תקשורתי ופוליטי, לא נצליח להשפיע את השפעתנו החשובה.

רוצים לקבל את המאמר של הרב הלל הורוביץ למייל לפני כולם? שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pisrael.com

ישראל עומד על עולם התורה, ועלי "למסור את הנפש" שהמעבר למשרד החינוך לא יפגע בעולם התורה. כמדומני, הוסיף ואמר לי בנוגע למועצות הדתיות, שאף הן הועברו בזמנו למשרד ראש הממשלה ונפגעו קשות: העם היהודי

אם אנחנו כנים ורוצים לראות עוד בני ישיבות מתגייסים למערכות הצבא, נוכל לעשות זאת רק מתוך הערכה גדולה למסירותם ללימוד התורה - ולפעול בכל כוחנו כדי לאפשר קיום של אורח חיים דתי ותורני במערכות הצבא.

יכול להתקיים גם בלי המועצות הדתיות, מה שאין כן עולם התורה. ואכן, זכינו והמעבר למשרד החינוך לא פגע בעולם הישיבות ואולי אף שיפר אותו.

בהמשך למאמרנו מהשבוע שעבר, נמשיך לברר את יחסנו לחוק טל.

הגישה הבסיסית שלנו, אנשי הצינונות הדתית, צריכה להיות הבנת הערך הגדול של לימוד התורה בעם ישראל, ערך שאנחנו התחנכנו עליו ומסוגלים להבינו.

מי שזוכה לבקר, להתייעץ ולהתברר אצל גדולי ישראל מכל הזרמים, שומע את גודל האחריות להמשיך את בניין התורה ואת הגדלתה בעם ישראל, במיוחד לאחר חורבן של קהילות ישראל בשואת אירופה ואובדן עולם התורה. על כך הם, גדולי ישראל, מוסרים את נפשם ממש יום ולילה - להגדיל, להעצים ולבצר את עולם התורה - ונזהרים מכל מה שעלול להפריע ולהחליש שליחות קודש זו.

בתפקידי במשרד החינוך כיועץ לסגן השר צבי הנדל ה"י, זכיתי להיות אחראי על הטמעת אגף מוסדות התורה והישיבות במשרד החינוך לאחר פירוק משרד הדתות (בממשלת שרון-לפיז), אגף שמתקצב את עולם התורה בכמיליארד ש"ח בשנה. אמר לי בזמנו מו"ר ר' אברום שפירא צ"ל שמוטלת עלי אחריות עצומה: קיומו של עם

מלון אורחים

לאלהיה הנביא. כאשר אני נכנס לחנותו, יותר מאשר לתקן שעון הוא שמח למצוא אצלי אוזן קשבת. הוא מספר שכאשר היה הולך עוד לפני השואה מכפר לכפר בפולין, היה תמיד 'חוטף' אבנים מהנערים הגויים - ה"שייגצים". שם, הוא אומר, זה היה טבעי לצערנו. אבל למה כאן, הוא שואל וכואב, ילדיו, נכדיו וניניו הגרים ביהודה מותקפים?

משוררנו הלאומי אורי צבי גרינברג, שראש הממשלה גדל על שיריו משחר נעוריו, מתאר מצב בספרו "רחובות הנהר" - איך נערים פולנים מיידיים קזוחות (אבנים מחודדות) ופוגעים בעין של תינוק יהודי והיא שותתת דם. שיירת היהודים ממשיכה בדרכה והדם ניגר לארץ.

כאן, ליד ביתי, פגעה אבן בראשו של תינוק בן שנה, יונתן פלמר ה"י. מאז נזרקו עשרות אבנים קטלניות מרכבים חולפים בצירי יהודה ושומרון. למה זה לא "תג מחיר", אדוני ראש הממשלה? ■

דברים שרואים משם

השחרור, כשברחו משכונות קטנות, טלביה ובקעה בירושלים. ואף שהם עצמם חיים ברכוש נפקדים כזה - הם תובעים שלא יינתן אישור לשימוש בקרקעות במעמד דומה ליהודים מתחומי יו"ש.

ועל כך נאמר: "לו הצביעות הייתה מחלה אורטופדית - הם היו נתונים בגבס כל חייהם" ■

תג מחיר יקר

שמעון בן ציון, קרית ארבע

ראש הממשלה מר בנימין נתניהו נשא נאום ביום ההולדת של הכנסת.

בתוך דבריו ציין תופעה מסוכנת שצריך לשרש ולעקור בכל הכוח: תג מחיר.

אני תושב קרית ארבע-חברון מזה 38 שנה. אני שואל את עצמי ואת הקוראים שתי שאלות -

השאלה הראשונה:

האם נתפסו אי פעם אלה שריססו את כתובות תג המחיר או הדליקו אש?

הרי כאשר ראש הממשלה אומר "תג מחיר" הוא מתכוון להאשים ציבור שלם כאחראי.

אבל מנין לו ולמעצבי דעת הקהל מהי הכתובת? אולי אלה הערבים בעצמם (ראה מקרה טובא-זנגריא),

ואולי אלה סוגים שונים של פרובוקטורים? אולי אלה אנשים בלתי מאוזנים שלא מייצגים שום ציבור?

למי אתה מתכוון, אדוני ראש הממשלה?

ושאלה שניה וקשה הרבה יותר:

האם האבנים ובקבוקי התבערה שנזרקים עלינו יום-יום אינם "תג מחיר", שצריך לצאת בכל הכוח נגדו? מתי ישבה הממשלה לשיבת חירום ודנה ב"תג מחיר" זה? מאז שחרור יהודה ושומרון היו אין ספור התקפות עלינו, היהודים. האם הכנסת או ועדת החוץ והביטחון דנו בשפיכת דמם של ישראל ובבזיון כבודנו הלאומי? אפילו ירושלים עיר הבירה עדה להשתלחות חסרת רסן זו

שם הוא אומר, זה היה טבעי לצערנו, אבל למה כאן הוא שואל וכואב, ילדיו נכדיו וניניו הגרים ביהודה מותקפים?

של הפורעים, מהר הזיתים ואפילו עד לגן הפעמון. אני מכיר שען קשיש בירושלים, איש מקצוע ואדם ישר הוא חולם, כמו בשייר, לתקן שעון - שעל כפיו אותו יביא

של מי האדמה הזו? ח"כ פרופ' אריה אלדד - סיעת האיחוד הלאומי

שכל מעמדן כ"אדמה פרטית" נולד מרישומים פיקטיביים על ידי מוכתרי כפרים שקיבלו ממלך ירדן אדמות מדינה כדי לרכוש את נאמנותם. במקרים רבים רשמו הללו כבעלי הקרקע אנשים שלא היו ולא נבראו, כדי להותיר את הקרקע בשליטתם. ולפיכך מעמד הקרקעות הללו הוא במקרה הרע ביותר מעמד של "אדמות נפקדים", שאין להן בעלים היכול להתייצב ולתבוע רכוש.

בתיים של ראשי מערכת הצדק שלנו, בחלקם, הם בגדר "רכוש נפקדים" כזה שנשטפו ערבים עשירים במלחמת

גרוץ הרס מאיים על קיומם של יישובים אחדים ביהודה ושומרון. צווי בג"צ להרוס עד תאריך ידוע, עלולים להיות ממומשים בידי ממשלת ישראל אם לא תתערור מיד למעשים לביטול גזרות החורבן. הציבור חייב לדעת כי בג"צ בקביעותיו נשען על עמדת המדינה שהובאה בפי הפרקליטות, אשר אישרה כי היישובים הללו ניצבים כביכול על "קרקע ערבית פרטית".

רק מי שאינו בקיא בסבך של רישומי קרקעות ביו"ש, או משים עצמו כמי שאינו בקיא, יכול להתייחס כך לקרקעות

שאלה

יש לנו כמה ילדים נשואים, ואני שמחה כאשר הם מתארחים אצלנו. אבל לפעמים יש לי תחושה שמשתלטים לי על הבית. למשל, אם אני מוציאה משהו מהחדר שבו הם מתארחים, גם כאשר ברור שהם לא בחדר - הם נותנים לי הרגשה שאסור לי להיכנס, כאילו זה החדר "שלם". פעם ביקשתי מאחד הנכדים לא להיכנס הביתה עם הבימבה, מפני שזה עושה בוך. כלתי הגיבה בזעם, כאילו פגענו בנכד. מה עלי לעשות? האם לתת להם יד חופשית?

תשובה

יפה מצדך שלמרות הרגשתך הלא נעימה, את עדיין חושבת שאולי כדאי לתת לזוגות הנשואים שלכם יד חופשית. אבל למען האמת, המצב צריך תיקון ושינוי. "להיות כל איש שורר בביתו" זו אמנם אמירה של אחשוורוש, אך היא ודאי נכונה. הורים הם לעולם "בעלי הבית" בביתם. הם קובעים את הסדרים וילדיהם, גם כאשר הם נשואים, אינם יכולים ואינם רשאים להכתיב את הסדר בבית ההורים.

המגבלה היחידה על הורים בביתם היא מגבלה של צניעות. ודאי לא יעלה על הדעת שהורים יכנסו בלא בקשת רשות לחדר שנתנו לבני זוג אחרים, גם אם הם צאצאיהם, בעת שבני הזוג או אחד מהם שוהים בחדר. ניקיון וסדר יום הנם בסמכותם המלאה של ההורים. ילדים רשאים לבקש מההורים אישור להכניס ילד עם משחק הגורם לכלוך, בתנאי שיקבלו על עצמם לנקות אחרי בנם; אבל אין להם כל זכות לכעוס על ההורים אם לא קיבלו את בקשתם.

לדעת, התגובה המתוארת על ידך נובעת מבעיה בביטחון

העצמי של כלתך. מי שאינו בטוח בעצמו, כל הערה או ביקורת מזעזעים את נפשו. הוא מרגיש מותקף ומשתמש בכעס כתגובה כדי להרגיש חזק יותר ובטוח יותר.

מה אם כן אפשר לעשות במצב כזה? הורים ממשיכים להורות דרך גם לאחר נישואי ילדיהם.

כאן תפקידו של בעלך לנווט את השיחה באופן שהוא יבהיר להם, ש"אשתי זו ביתי", כדברי חכמים

להשאיר את המצב כמו שהוא - ודאי לא נכון. להודיע לילדים שמזהים והלאה את, האמא, היא בעלת הבית - אם ירצו יבואו ואם לא ירצו יתכבדו וישבו בביתם - גם כן לא נכון. הדרך הנכונה היא בראש ובראשונה לשתף

את בעלך בכל הנושא, אם לא היה שותף עד כה. יחד תבנו לעצמכם את הדרך.

אפשר לזמן את כולם למפגש משותף, לשיחה עם כל ילדיכם הנשואים ובני זוגם וגם עם הרווקים הבוגרים, בביתכם או במקום חיצוני. בעלך, שהוא ראש המשפחה, צריך לפנות לכולם ולהעלות את העובדה שבזמן האחרון לא נעים בביתכם - ואתם ההורים מבקשים לקבל חוות דעת מהם, מה ניתן לשפר כדי לגרום לאווירה נעימה יותר בשיחה בוודאי יעלו הילדים טענות שונות. כאן תפקידו של בעלך לנווט את השיחה באופן שהוא יבהיר להם ש"אשתי זו ביתי", כדברי חכמים. כמו שהם ודאי לא ירצו שמישהו אחר ינהל את ביתם, כך זכותך היא להרגיש שאת המנהיגה בבית.

כמובן שהכל צריך להתנהל בנעום ובאהבה, לא כביקורת על ילדיכם אלא כהורים אוהבים השמחים להורות דרך לילדיהם. זה נושא חשוב, וכדאי להשקיע בו! ■

רוצים לקבל את המאמר של הרב אליקים לבנון למייל?
לפני כולם? שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pisrael.com

מגרון דו"ח מצב

עדכון מועד הפעולה לשגרירי מגרון ברחבי הארץ

שלום וברכה.

בשבועות האחרונים התקיימו שיחות בין נציגי מגרון (עו"ד וינור וכן נציגיו בכנסת) לבין השר בני בגין ואנשי הפרקליטות. בשיחות אלו הושגה הסכמה עקרונית לפיה ניתן יהיה להגיע לפתרון מוסכם בסוגיית מגרון על פי שלושה עקרונות מנחים:

התושבים יתחייבו לעבור לבתי הקבע שייבנו במתחם "היקב"

הממשלה תתחייב לאפשר קיום מוסד חינוכי (כדוגמת מכינה קדם צבאית) במבנים המצויים על אדמות הנפקדים' שבישוב מגרון.

מעמד הקרקעות והמבנים יוכרע רק אחר סיום הדיון בתביעת הבעלות של מגרון בבית המשפט המחוזי בירושלים. בשבועיים האחרונים השתתה השר בגין בניסוח הטייטה הכוללת את ההסכמות הנ"ל כיוון שהוא נתקל בהתנגדות חריפה מטעם הגורמים המשפטיים והתכנוניים במנהל האזרחי ובפרקליטות.

ביום ראשון בערב שלח ראש מועצת מטה בנימין, מר אבי רואה מכתב לשר בגין ובו הוא מפרט את ההסכמות בעל פה אליהם הגיעו הצדדים בצירוף הבקשה מממשלת ישראל לעמוד מאחורי הסיכומים ולא לתת לפקידות

לתקוע טריז בין המתיישבים לממשלה עד למצב של פינוי בכח. מכתב זה, עם מסמך ההבנות המצורף אליו פורסם גם באמצעי התקשורת וכך נוצרה התחושה כאילו ישנו הסכם בין התושבים לבין הממשלה. המציאות, כידוע, מורכבת יותר ואנו עומדים היום במצב בו אמנם יש הסכמות עקרוניות סבירות עם השר בגין, אבל המכשול המרכזי, פקידי הפרקליטות והמנהל, לא הוסר.

תושבי מגרון יודעים לא לסמוך על טיטות שאינן מחייבות, כפי שקרה בעבר לצערנו, בהריסת 3 הבתים ביישוב תוך כדי מו"מ עם הממשלה.

בכתבה בעיתון "מעריב" שפורסמה השבוע, מצוטט השר בגין שאומר: "הממשלה אינה מוכנה להשאיר כל נוכחות ישראלית במקום ודורשת פינוי מוחלט". אין ספק שהפרסום הזה הינו תוצאה ישירה של לחצי הפקידים בפרקליטות ובמנהל.

תושבי מגרון יודעים לא לסמוך על טיטות שאינן מחייבות, כפי שקרה בעבר לצערנו, בהריסת 3 הבתים ביישוב תוך כדי מו"מ עם הממשלה. משום כך, לקראת אפשרות של "פיצוץ" המו"מ כתוצאה מסרבנותם העקבית של היועצים המשפטיים, אנו נערכים כעת לפעולות מחאה חריפות במידה ואכן יתברר כי ממשלת ישראל לא מצליחה לאכוף את ההסכם על פקידי הפרקליטות ולהוציא לפועל את החלטתה ורצונה לפתור סוגיית מגרון בדרכי שלום.

כל מי שעוקב היום באמצעי התקשורת אחר דעותיהם הגלויות של "שלום עכשיו" שומע ורואה בבירור כי רצונם הוא להקים מדינה פלסטינית על שטחי יהודה שומרון וירושלים. מאבקה של מגרון הוא מאבק ההתיישבות. המסכה של החוק והמשפט הוסרה מעל פניהם של ארגוני השמאל, וברור כי הם מתנגדים לכל הסכם שיושג, גם אם יהיה חוקי ומקובל על ממשלת ישראל.

אנו, תושבי מגרון, יושבים כאן בשליחותכם ומכוחכם כדי לעצור זאת.

בברכה ובתפילה לריבוננו של עולם שישלח אור ואמיתות לראשיה שריה ויועציה וינחם בעצה לטובה להרמת קרן ישראל בארצו.

תושבי מגרון

הבסיסית של קודמיו, שלפיה ביכולתו של בית המשפט להפוך סדרי בראשית במדינה ולהכריע את גורלה. **גרוניס גם נחשב פחות מחויב למסד מאשר כמה מעמיתיו, שצמחו בפרקליטות ולעתים נדמה כי שכחו שהם כבר לא מייצגים את המדינה.** צריך לקוות שגרוניס יצליח להביא לשינוי כיוון בבית המשפט העליון, שינוי שיהיה בו כדי להחזיר את אמון הציבור בבית המשפט. אז, לא רק "עדאללה" ו"בצלם" יחששו בו בבית - אלא גם אזרחי ישראל כולם ■

חמאס תושבי עזה, שגורשו מישראל בשנת 1992 בעקבות חטיפות ורצח חיילים ושאת גירושם ביקשו למנוע לאחר עתירה לבג"צ השופט התורן באמצע הלילה, אהרון ברק, ופרקליטת המדינה דורית ביניש, שסירבה להגן על עמדת הממשלה בבג"צ, וכלה בתושבי עזה, שממנה נורו טילים על שדרות ושנציגיה פנו לבג"צ כדי שישראל לא תפגע בזרם החשמל לרצועה. למיטב הבנתי, לגרוניס עמדות פוליטיות "מרכזיות" יותר מאלו של קודמיו. ומה שיותר משמעותי הוא שמדובר בשופט שמרן שאינו מקבל את התפישה

השבוע נפל דבר בישראל. הוועדה לבחירת שופטים מינתה את השופט אשר גרוניס לנשיא בית המשפט העליון והוא יכנס לתפקידו בעוד שבוע וחצי. בעידן ברק ובייניש, 16 שנה משנת 1995 ועד השבוע, היתה לבית המשפט אג'נדה ברורה ולפיה "הכל שפיט ומלוא כל הארץ משפט". מעתה - לא זו האג'נדה השלטת והכיוון משתנה. ברק ובייניש אחראים במידה רבה להפיכתו של בית המשפט לביתם השני של ארגונים שמייצגים במקרה הטוב גורמי שוליים פוליטיים מהשמאל הקיצוני, ובמקרה הרע את אויבי ישראל בעצמם. החל מ- 415 מנהיגי

פרסומי ישראל

מנטוס במסטיק וגם באריזה משפחתית

ועכשיו חדש מנטוס גם במסטיק גם באריזה משפחתית

צימקס

הולילנד

נקרא לילדה בשמה: מגדלת!
הוכרזה כעדת מדינה מוכוונת
בנויה לתלפיות, את מכוונת הפילה
ראיה יצוקה, את צלה על בגין אז הטילה

במשפט יטענו: "שיפצנו 'בקטנה' על מה המלמלת?"
"בינו, כבוד, כל בית צריך מרפסת!!"
אך בזה הגזוזטרה גבר הלך לאבוד
חפש דירה להסתיר, מפני הבדוד

בשם קדושתה, אחתה בין כל המגזרים
החלוני והעירוני לחשו בחדרי חרדים
על הר גבוה עלתה המבשרת עם אציקים
מסתבר שנקבלים עושים מלאכתם של 'צדיקים'

על מעשה שהיה, כבר לא חידה
מבחוזה עד זקן בין קומותיה שחדה
במדה ופגשו שם בין הסוככים...
יוכלו בנחת לתכנן תכניות ולבנות בננים
(והפעם: לא על גב השכנים)

שרקה

קפיצת מדרגה

לראשונה: תיאטרון המזוהה עם הציבור
הדתי לאומי יוצא לסיבוב הופעות בארה"ב

תיאטרון "תאיר" יהיה הראשון מבין שלל התיאטראות
המזוהים עם הציבור הדתי שיוצא לסיבוב הופעות
לארה"ב עם ההצגה "המלבוש". זאת בעקבות פנייה
של גופים שונים בארה"ב בבקשה לזמן את התיאטרון.
ההצגה תעלה בעמק הסיליקון, סאן פרנסיסקו
ובפילדלפיה. ההצגה מועלית בימים אלה גם ברחבי
הארץ. פרטים באתר התיאטרון.

אישיות

אהרון דויד

השבוע, י"ח בשבט, נפטר תא"ל (במיל.)
ד"ר **אהרון דויד** ז"ל, ממייסדי
חטיבת הצנחנים. לחם
במלחמת העצמאות, פעולות
התגמול, מבצע קדש ומלחמת
ששת הימים. גיבור ישראל
שגדל דורות של לוחמים תחת
הערך "אחריי". בעל בעיטור
העוז. בן 85 במותו,
יהי זכרו ברוך.

שפת אמת

לרגל סיום פרויקט ה"שפת אמת" עורך המכון התורני של אור עציון עיון חגיגי.
בערב זה ייתנו שיעורים במשנתו ועל דמותו של השפת אמת מפי טובי המרצים בתחום - הרב
חיים דוקומן, הרב **ישעיהו הדרי**, הרב **אריה הנדלר**, ד"ר **יצחק אלפסי** והרב **שלום קליין**. את
הערב ילווה בשיירה הזמר **יצחק מאיר**.

הערב יתקיים אי"ה ביום שני הקרוב בבית הכנסת רננים בירושלים, בשעה 19:00.
מכירת ספרים במקום

דיסק

עץ על מים - ובעור!

הבה נצל את העובדה שעדיין אנו בשלהי שבט כדי להמליץ את הדבר הפורח
ביותר במוזיקה הישראלית החדש - **"עץ על מים" של עמיר בניון**. בניון לא צריך המלצות מאף
אחד אך בכל זאת. אחד היוצרים המקוריים ביותר שהצמיחה התרבות כאן בארץ זה ללא ספק
עמיר "המלך". הוא יוצר רק מה שמגיע מנשמתו. גאון מוזיקלי ששובר את כל הכללים והמשקלים
האפשריים, גם במוזיקה וגם בתפיסת העולם, וגם שילם מחירים על כך בעבה ב"עומד על מים"
גם לא עמד במקום ועשה דברים שלא עשה בעבר. הטקסטים לקוחים מאשור מרים, שמתגלה
כמשוררת על הים (מרים, איך לא?). גרסת בניון לשירו של יהורם גאון "כמו חצב" מוכיחה שמשוהו
בישראליות שינה כיוון. והאיכות של הנגנים - איכות בוערת עד צמרות העצים.

בקיצור - דיסק אדיר לצמוח איתו מחדש.

דברי שיר

ספר

ואדם אין / שירה סטופל

הוצאת ידיעות ספרים, 270 עמ'

כאשר אנשים שרזים בצערם, עולמם חרב עליהם.
בבואם לספר את שאירע להם או שרובץ על ליבם
הם מוצפים רגשות עזים. בכי קוטע את דיבורם
ועיניהם שטופות דמעות. כשציבור שלם כואב
ומיוסר, שברי המחשבות והקולות מתערבבים אלו
באלו ויוצרים קקופוניה קורעת לב של צער. כך היה בגירוש מחבל עזה.

שירה סטופל לא גדלה בהתיישובות בעזה, אך חוש שמיעתה הרגיש הוצף גם הוא באותם קולות
כשבאה להשתתף עם אחיה בהתמודדות עם אותו ניתוק כואב. כך גם נכתב ספרה השני: דרך
כתיבה רגשית ועמוסה בתיאורים שבורים, מהירים וחוחכים מנסה סטופל להעביר את תחושותיהם
של אילת, ענבל ואדם, הדור הצעיר לבית משפחת גאולי, המנסים להתמודד עם הטראומה של
אובדן ביתם (וחייהם המוכרים להם) ברגע אחד.

בנגיעות של שפה תנ"כית ושורשית המחזקות יותר את התחושה של קשר לאדמה ולארץ היא
גם מתארת את הדיכאון העמוק בו שורים גם הורי המשפחה, שלמעשה הרימו ידיים והעבירו
את האחריות לדור הצעיר. ביחד הם מתמודדים עם הזיכרונות, וחיים את ההווה המייסר, כל
אחד בדרכו. כך גם עולה לבסוף התקווה לעתיד אחר, טוב יותר, שהלואי ונחווה אותו כלנו ולא
רק בין דפי הספרים.

אלעד יאנה

תיירות בבנימין

במהלך כנס תיירות שהתקיים השבוע בגני התערוכה בתל-אביב
ביקרו אלפים מהארץ ומהעולם בביתן 'תיירות בנימין'. המבקרים
התרשמו מהאתרים שהוצגו בסרטונים ובחומרי ההסברה, טעמו מהינות המובילים והתחברו
לחבל ארץ מרתק. חנכו את הביתן היפה וברכו על היוזמה והיצירתיות מר **אבי רואה** - ראש
המועצה, **מושי אשר** - מנכ"ל המועצה, **דובי דינר** - מנכ"ל החל"פ, **אלדד בן זמרה** - סמנכ"ל
החל"פ, **משה רונצקי** - רכז תיירות בנימין וצוות המועצה של בנימין.

אפילו המגדרית, למי שלומד את הדברים לעומק. עלינו מוטלת החובה לדאוג שהיא תחזור להיות מערכת משפט שאליה נושאים עיניים כשמחפשים צדק, יושר, אמת ודרך ארץ. חובתנו להשתמש בכוח שניתן לחכמים על מנת למצוא מזור לכל המצוקות, הקשיים, חוסר הצדק והעוולות, בכל המקרים כולם - ובמיוחד באלו הנעשים על ידי אנשים שאת הקלקולים ואת החטאים שלהם הם עושים "בשם ה'" ו"בשם התורה".

רוצים לקבל את המאמר של הרבנית מירב כהנא למייל לפני כולם? שלחו בקשה לדוא"ל:
gdaat@pisrael.com

למקור האלוהי ולהוציאן מגדר סברת הדעת האנושית. מכאן ניתן לצאת לעניין השני: מערכת המשפטים והחוקים שלנו שבאה בפירוט בפרשת משפטים, מחוברת גם היא לאותו עניין ויונקת מאותו השורש - אלא שייחודה הוא בכך שהמחוקק נתן את החוקים והמשפטים ונתן במקביל ביד החכמים לפרש ולהורות את המשפט, בהתאם לתורה שבעל-פה. עד כדי כך שבמדרש מאוחר יותר יכתב שכאשר משה רבנו יושב בבית מדרשו של רבי עקיבא, הוא אינו מבין דבר ותשש כוחו...

מערכת המשפט העברי היא מערכת משפט פורצת דרך בתפיסתה החברתית, המוסרית, הדתית וכן

פרשת משפטים מגיעה מיד אחרי עשרת הדברות המופיעות בפרשת יתרו. לכאורה פרשה זו היא המשכה הישיר של פרשת יתרו, שכן המתבונן בפרשת משפטים חש כי מדובר בפירוט מקיף של עשרת הדברות: שמענו את העיקר בתמצות - עשרת הדברות - ועכשיו הנה ההסבר, הפרטים והמצוות, שאליהם כיוונת?

ישנם שני עניינים חשובים שכדאי לשים אליהם לב:

העניין הראשון הוא ההבנה כי עשרת הדברות הכתובות באצבע אלוהים, אשר הושמעו במעמד הר סיני, הן עיקר העיקרים. מכאן עולה השאלה: מדוע נבחרו דווקא המצוות האלו, ואילו אחרות "נדחו" לפרשת משפטים או לציוויים אחרים שנאמרו בתורה? לדוגמה: מדוע מצוות קידוש החדש, שהיא המצווה הראשונה שנצטוו בה ישראל, לא מופיעה בעשרת הדברות - ואילו חוקים כמו "לא תרצח", "לא תנאף", "לא תגנוב", שיכולנו להגיע אליהם בכוחות עצמנו, תופסים מקום כה מכובד בעשרת הדברות?

עלינו מוטלת החובה לדאוג שהיא תחזור להיות מערכת משפט שאליה נושאים עיניים כשמחפשים צדק, יושר, אמת ודרך ארץ

התשובה טמונה בהבנה העמוקה: מהו המסר בקיומן של עשרת הדברות אלו לצד אלו - בין אדם למקום לצד בין אדם לחברו, הדברות שלנו לעומת הדברות של כלל האנושות? אין זה כי אם חידוד עמוק של המסר שיהודי אינו רוצח ואינו גונב לא כיוון שהוא מוסרי ושזה לא טוב ולא נכון ולא ראוי. לא בגלל שאנחנו רוצים חברה מתקנת ובלי כללים אלו אי אפשר, אלא בגלל "אנוכי ה'", "לא יהיה לך" וכו'.

שורשי מוסר החול שלנו יונקים ממסר הקודש, כפי שיגדיר זאת בחיבוריו הרב קוק זצ"ל. מערכת המשפט והחוק שלנו שואבת כולה מהמוסר האלוהי, ולכן היא נצחית ולא ניתנת לשינוי. זו הסיבה שדווקא כך מוצגים הדברים בעשרת הדברות - כדי לחדד את המקור למצוות האנושיות, לחברן בתודעה באופן עמוק

יצא לאור!
סידור בנוסח אשכנז או ספרד עם פירוש המהר"ל

סידור בעיצוב מרהיב ובאותיות מאירות עיניים
עם ביאוריו הייחודיים של המהר"ל מפראג **חדש!**

ניתן להשיג במהדורה גדולה ובמהדורה בינונית
להשיג בחנויות ספרי הקודש המובחרות
להזמנות: 02-5003733

The Selwyn & Ros Smith and Family

הכשרת דור חדש של מנהיגים רוחניים ומורי הוראה לעולם היהודי

תוכנית חדשה בת 5 שנים ב'ארץ חמדה' מלגה נדיבה מאד

תוכנית הלימודים

- גמרא בעיון והקף סוגיות מרכזיות בנשים ונזיקין
- הלכה בעיון והכנה למבחנים לכושר "רב עיר"
- מחשבת ישראל - הכרת שיטות גדולי הראשונים והאחרונים
- תנ"ך
- שימוש תלמידי חכמים ופסיקת הלכה
- השתלמויות בהנהגה חברתית וקהילתית

תנאי קבלה: שנה ז' ומעלה, בוגרי צבא, התחייבות לצאת לשליחות, מבחני הסמכה לרבנות, שפה שניה (עדיפות)

054-5525180

להצטרפות לתוכנית: הרב דורון פודלשוק
02-5371485 | 054-9766738 | ravpodlashuk@eretzhemdah.org
ער. 580120780 | www.eretzhemdah.org

דיור בר השגה

שאלת המגורים בשנים הראשונות לאחר החתונה, מעמידה את בני הזוג הטריים במבוכה לא קלה. מחד גיסא, שני בני הזוג מכירים בערך של לימוד התורה כנדבך מרכזי בבניית הבית ומאידך גיסא מגורים בסביבת המגורים של הבעל, עלולים להקשות מאוד על לימודיה של האשה. פעמים רבות תהליך ההיכרות מתרחש בשנה הראשונה או השנייה של הלימודים. זמן רב נותר לסיום הלימודים ומגורים במרחק רב מהאוניברסיטה או המכללה, עלולים ליצור עומס וקושי גדולים על כתפי האשה.

ללאור, בהתלבטות מעין זו, המסקנה פשוטה. לימודיו של הבעל חשובים, אך לרוב אין הבעל מתעתד להמשיך במשרה תורנית לאורך שנים רבות. מאידך גיסא, עומס גדול על לימודיה של האשה עלול לסכן את התואר כולו ולמנוע ממנה את תחילת העבודה בזמן.

אולם לענ"ד הסתכלות זו לוקה בחסר. לימוד התורה של הבעל הוא בעל חשיבות עצומה לבנין הבית של שניהם. השאלה העומדת כאן לדיון היא כיצד יראה ביתם של הזוג הצעיר לאורך שנים.

לעיתים, שנה או שנתיים בקרבת הישיבה עשויות לתת אנרגיה לשנים רבות: תפילות השבת המרוממות, המגורים בקרב אברכים ואברכיות נוספים, שיעורים שונים בהם יכולה האשה להשתתף ללא קושי מיוחד. כל אלה ועוד מרגילים את בני הזוג לחיים של תורה. חוויה זו עשויה בהחלט להישאר בקרבם עוד שנים ארוכות וטובות.

מעבר לישיבה אחרת נראה כפתרון פשוט אולם המציאות מוכיחה כי פעמים רבות המעבר לישיבה אחרת העלתה את הכוונה על לימודו של הבעל. הסיבה לכך פשוטה: לכל ישיבה ישנו קו רוחני המיוחד אותה, ישיבה דומה במובנים רבים

לבית. אדם מודע לחסרונות ביתו אך יתקשה לגור בבית חלופי. כך גם לגבי ישיבה חלופית. התחושה מתגברת לאור העובדה שהישיבה החלופית, נבחרה כברירת מחדל ולא מלכתחילה. אמנם עלינו להודות שלכל כלל יש יוצא מהכלל וישנם אברכים שהשתלבו בעשייה הלימודית בכל אשר יפנו, אך יחד עם זאת, פעמים רבות המעבר לישיבה אחרת היה תחילת הקץ ללימוד בישיבה בכלל. יחד עם זאת, לעיתים הקושי כה גדול, שיש לשקול ברצינות פתרון מעין זה. לא נכחש שפעמים רבות עיקר ההקרבה נדרשת מהאשה ולא מהבעל הנשאר בסביבתו הטבעית.

בכל רגע ורגע, שהאברך נמצא בבית המדרש, עליו להיות אסיר תודה לאשתו, ולהרגיש שליח של שניהם

עובדה זו אמורה ליצור אחריות מיוחדת אצל האברך הצעיר. אשתך קמה בשעת בוקר מוקדמת ביותר כדי להספיק בזמן ללימודיה, עליך להיות ראוי לה. האשה מוכנה להקריב מנוחיותה למען לימוד התורה של בעלה, היא עושה זאת בקושי רב, אך בשמחה. אשתך לא מסרה את נפשה בשביל מציאות שבעלה נמצא למחצה שליש ורביע בבית המדרש...

בכל רגע ורגע שהאברך נמצא בבית המדרש עליו להיות אסיר תודה לאשתו ולהרגיש שליח של שניהם.

אדרבא, אין הוא לומד כדי להיות רב או מגיד שיעור אלא מפני שהוא מכיר בערכה הסגולי של התורה. הוא רוצה להעניק מעצמו ללימוד התורה, כדי שזו תרומם ותעלה את בנין הבית המשותף. אם זו הגישה וזו הדרך, הרצינות בלימוד תגבר, ההגעה בזמנים תדוקדק ביתר שאת, ודבר זה יגרום לבנין הבית באופן חיובי.

אנו חיים בדור, הדורש נוחות בכל דבר ועניין. דבר זה כשלעצמו איננו רע בהכרח אך בשביל לימוד תורה צריך להקריב. הקרבה זו נותנת תוכן וערך לחייהם של בני הזוג ומשפחתם.

אם כן, ככלל ניתן לומר שישנו ערך למגורים בסביבת הישיבה אולם דברים אלו נכתבים רק אם ההקרבה נעשית בשמחה. ברם לעיתים הקושי אכן בלתי נסבל ועלולה להיווצר בבית אווירה עכורה. במצב שכזה, אין טעם להמשיך ולהיאחז בקרנות המזבח. על האברך, להיות רגיש וקשוב לקושי של אשתו ולבחון את יכולת העמידה של שניהם מדי תקופה. גם כאן, כמו במקרים רבים אחרים, כדאי להתייעץ ולשאול בעל נסיון. בהצלחה! ■

רוצים לקבל את המאמר של הרב דני אלינר למייל לפני כולם?
שלחו בקשה ל: gdaat@pisrael.com

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

במסרור התנגשות

הטוטאלי על יתר ערכיה של מדינת ישראל - ובשמו של השוויון הזה הוא מכתוב כאן מדיניות אנטי-ציונית מובהקת. הציונות, מעצם הגדרתה, מבוססת על הגדרות לאומיות, על הקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל. הציונות מעצם הגדרתה כוללת עידוד והעדפה של התיישבות יהודית על פני כזו שאינה יהודית. חובת השוויון הגורפת שהטיל בג"צ על מדיניות הקרקעות של ישראל מנוגדת לכך ופוגעת בעקרונות היסוד הציוניים של המדינה. הציבור הישראלי, ברובו הגדול, נותר שורשי ומחובר, ועל כן הניכור שהוא חש כלפי בית המשפט העליון רק ילך וגדל.

כמי שסבור שבמדינה דמוקרטית יש לבית המשפט הגבוה לצדק תפקיד חשוב בהגנה על זכויות הפרט, לא נותר לי אלא להתפלל ברוח שבת זו, שבה משרטט לנו התורה את ערכיה של מערכת המשפט הישראלית - "השיבה שופטנו כבראשונה ויועצינו כבתחילה והסר ממנו יגון ואנחה" ■

רוצים לקבל את המאמר של בצלאל סמוטריץ' למייל לפני כולם?
שלחו בקשה לדוא"ל: gdaat@pisrael.com

על בית המשפט שהרשיע אותו והצמיד לו בכך את התואר המפוקפק...

את מעמדו הנמוך הרוויח בית המשפט העליון בזכות ולא בחסד, בין היתר בשל שורה של מהלכים לא חכמים, בלשון המעטה, שהעלו אותו על מסלול התנגשות בלתי נמנע עם חלקים הולכים וגדלים בחברה הישראלית. בשנים האחרונות, יותר ויותר חלקים בחברה הישראלית חשים ניכור עז כלפי בית המשפט העליון וכלפי שופטיו. זה בהחלט לא בגלל המבקרים.

אחת הסיבות לכך היא ללא כל ספק הפגיעה השיטתית והמתמשכת של בג"צ בערכי היהדות והציונות

אחת הסיבות לכך היא ללא כל ספק הפגיעה השיטתית והמתמשכת של בג"צ בערכי היהדות והציונות. בשמם של ערכים מערביים "נאורים", המליך בג"צ את ערך השוויון

השפל חסר התקדים שאילו התדרדרה מערכת המשפט בשנים האחרונות הוא עובדה קיימת. יכול להיות ויכוח בניתוח הגורמים האחראים לכך, אולם עם העובדות קשה להתווכח. ממעמד מורם-מעם בנוף הממסדי, ממשהו שכולנו רצינו לראות בו אי של שפיות וטוהר מידות בים של שחיתות וסיאוב; ממוסד שכשכיחנו בו שופטים כאגרנט, חיים כהן ושמגר אי אפשר היה שלא לחוש כלפיו רגש של כבוד ואפילו הוד - הצליחו קברניטיו בשנים האחרונות לדרדרו לכדי "עוד אחד" ממוסדות השלטון, העומד בשורה אחת עם המערכת הפוליטית הלא-אהדה ועם שאר מערכות השלטון הניצבות מעת לעת, מוכות וחבולות, במרכזן של סערות ציבוריות, מלחמות, תככים, מאבקי כח ומשחקי כבוד ויוקרה.

יש הנוטים באופן מוזר להאשים בכך את מבקריה של המערכת, את אלו שמסרבים ליישר קו באופן אוטומטי עם תחלואיה ומעזים לבקר את שופטיה ואת התנהלותם כשיש הצדקה לכך. זה לא שלביקורת אין חלק בשחיקת מעמדו של בית המשפט, אולם תליית האשמה בכך דומה להטלת האשמה בגין הפיכתו של אדם לעבריין

סיפור אותנטי ומרגש על דתיים / עידן דויב

לא ראליטי ולא מציאותי / יעקב בורנשטיין

"אחח, הטלוויזיה של היום כל כך לא אמינה", פסק חבר טוב וחילוני שלי לאחר שצפה ב"סרוגים". "למה אתה אומר את זה?" שאלתי בסקרנות, והתשובה לא איחרה לבוא: "כי היא מציגה דתיים שגם שירתו בצבא ועושים מילואים, גם עובדים במקצועות חופשיים, מתלבשים בדיוק כמוני ואפילו מסתובבים בנים ובנות ביחד. אין דבר כזה במציאות". הבטתי בו בתדהמה ולפני שהסברתי לו את תורת המגזר על כל גווניו, שאלתי אותו בכעס כמו מי אני בדיוק נראה לו. התשובה שלו היתה שהוא חשב עד עכשיו שאני שונה. לא כמו כולם.

הקלישאה שטוענת ש'סרוגים' הצליחה במקום שבו כל השאר נכשלו, היא אמנם מיושנת אבל נכונה מאין כמוה. היא הצליחה להציג חבורה של דתיים צעירים שלא ממקומים במקום מוגדר במגרש הפוליטי (יש חיה כזאת?), שלא מפגינים בכיכרות ושלא לובשים חליפות או "דובוק". היא סיפרה סיפור אותנטי ומרגש על דתיים שמחפשים אהבה, שרוצים לפתח קריירה ולחיות חיי חברה בריאים. והכי חשוב, היא הצליחה לנסוק על כל הסדרה את האווירה הירושלמית הקסומה והראתה שירושלים היא לא רק מאה שערים אלא גם נחלאות ובן-יהודה וקטמון, כמובן.

אלא שכלל שחילונים אהבו יותר את הסדרה, כך אנחנו היינו יותר ביקורתיים כלפיה. חיפשנו אותה בדקויות, טענו שיש בה חוסר אמינות ושהיא כמובן לא מייצגת את כולנו - אז למה היא מעזה לקרוא לעצמה "סרוגים" ולהכליל תחתיה את כל המגזר?

אם רק היינו מבינים שסרוגים לא באה לספר את הנרטיב הדתי-לאומי, פשוט כי אין דבר כזה; אם היינו מתנתקים לרגע מתחושת השליחות הכל כך אופיינית שלנו ולא מצפים מהיצרים לייצג אותנו בצורה חיובית יותר; אם היינו חושבים שבימים שהטלוויזיה יורדת למקומות כל כך נמוכים וחסרי צניעות, הסדרה הזאת היא ממש שושנה בין החוחים - היינו אוהבים אותה יותר. הרבה יותר.

אני, בכל אופן, נהניתי מאוד מהצפייה ואני מקווה לצפות בעונה נוספת שיהיה בה "שמח, מרגש, עצוב, קצת מכל דבר" (הודיה, עונה 2 פרק 1, שם, שם, ואכמ"ל) ■

האם "סרוגים", הסדרה הפופולארית שהקרנתה הסתיימה זה עתה, משקפת בצורה נכונה את המרחש במגזר? יעקב חושב שהמציאות הרבה יותר לוחצת - ועידן חושב שצריך להפסיק להיות קטנוניים ופשוט לאהוב אותה.

לפני הכל, אני מודה שכמו רבים אחרים גם אני עקבתי בשקיקה במשך שלוש עונות אחרי יפעת, אמיר, רעות, נתי והודיה, ושבשלושת החודשים האחרונים הם גם גדלו ממני שעות פסיכומטרי יקרות...

בעיניי, "סרוגים" מביאה משהו חדש: חברה רווקים בוגרים, שחיים את החיים תחת המסגרת החברתית שיוצרו לעצמם - והם אפילו נהנים.

זו אמנם עונה שלישית, וכבר רבות דובר בשאלה האם הסדרה מתאימה לצופה הדתי או לא, אך יש משהו מיוחד ב'סרוגים' שאולי רבים לא היו מעזים לומר אותו בקול, ואילו הייתי רוצה להתייחס.

יש איזשהו פחד מגזרי מחתונה מאוחרת. הדודות (בעיקר פולניות...) יתחילו להלחץ אם הבחור יגיע לגיל 25 ועדיין לא נכנס תחת החופה. אם זו בחורה שסיימה שירות לאומי וטרם מצאה את בחיר ליבה, כבר מזמן אבד עליה הכלח... אז קודם כל, בהזדמנות זו יש לי מסר להעביר לכל הדודות בארץ ולכל מיני לחוצים אחרים: צאו מהסרט שבו אתם חיים, והשתדלו לא להכניס חברה צעירים לסרט הזה בשלב מוקדם.

סרוגים מציגה משהו אחר. היא מציגה אנשים, דתיים, רווקים, וחיים! רגע, זה יכול להיות? מסתבר שהתשובה היא כן! נכון שאולי גיל שלושים פלוס זה טו-מאץ', ואולי אנשים בגיל כזה לא מלקקים דבש מכמה בחירות, אבל כנראה שגם זוג ילדים נשואים בני 22 לא בדיוק נמצאים בפסגת חייהם.

בעונה השלישית של סרוגים, ראינו את נתי מושעה מעבודתו ונחל אכזבות מדייטים כושלים, אבל ראינו גם את הודיה משתלבת במשרה מאתגרת למרות הבלבולים שתקפו אותה, ואת רעות פורחת בעבודה. הבנו שאפשרי להיות רווק דתי מבוגר, ואולי זה אפילו נחמד.

אז כמו רבים אחרים, גם אני מחכה לסרוגים 4, ויותר מזה - אני מחכה לשמוע שמפלס הלחץ ירד, ושבחורים ובחורות להוטים לחתונה ימתינו טיפה. לפחות עד העונה הבאה... ■

הקומיקס האהוב יוצא כספר!

עלילות חנושון

מאת יוסי שחר

רוב מכר

ניתן להשיג אותי בכתובת: www.mushoncomics.co.il

וברשתות הספרים: סטימקס, צומת ספרים, וני ספרים

לפרטים: יוסי שחר: 0549256994
shaharyosi@gmail.com

אימל:

טרמפיסטים ותרומות

בכל מהלך, בטו בסדר גודל כזה, יש מי שמנסה לתפוס טרמפ. אנשים לא יוצאים שבוע אחרי שבוע למחאה שאין בה גרעין של אמת. אני לוקח אחריות מלאה על 300,000 סטודנטים ואומר שהתאחדות הסטודנטים בראשותי היתה ותמשיך להיות גוף עצמאי ששומר על גישה ממלכתית ועניינית ולא יהיה תלוי כלכלית באף גורם אחר. זאת על מנת לשמור על שיקול דעת מבלי שיופעלו עלינו לחצים. למרות שהוצעו במהלך המחאה תרומות, כבר ביום השני הכנסתי מנגנון תרומות באתר האינטרנט של ההתאחדות שבו ניתן לתרום עד 1,000 ש"ח ולא מעבר. כל תרומה שמתקבלת חייבת חתימה של יו"ר ההתאחדות. אני דוגל בשקיפות מלאה וכל ההוצאות והתרומות מופיעות באתר, אנחנו לא מסתירים דבר משום שאין לנו מה להסתיר.

פיצול אני לא מחלק ציונים לאף אחד. ברור שהיו צמחים של חילוקי דעות כמו פרשת ההמנון והדגל. היה לי ברור שבכל הפגנה ומחאה יושר ההמנון לצד הדגל, מכיוון שהמחאה שייכת לכלל עם ישראל.

פוליטיקה קיבלתי כל מיני הצעות. אמרתי שכל מי שרוצה ושמעוניין לפגוש ולשמוע אותי - אעשה זאת בחפץ לב ולא משנה במי מדובר. כרגע אני מכהן כיו"ר ההתאחדות ולא מתעסק בדברים האלו. הפוליטיקה היא רק עוד אפשרות ואין לי דחף בלתי נשלט להגיע לשם.

טרכטנברג פחפ' מנאל טרכטנברג הוא איש הגון, ראוי ומקצועי. אני חושב שהדו"ח שכתב הוא רחוק מלספק, בעיקר בעניין הדיו. היה צריך לקבל החלטות אמיצות ונכונות, שטובות לחברה הישראלית ולא לחלקים נבחרים מתוכה.

זכות לעמוד בראש מחאה כל כך גדולה ומשמעותית זה מרגש מאוד, תחושה של זכות גדולה. בהפגנה הגדולה קרה לי אירוע חשוב. אבא שלי הגיע אלי לבמה, תפס אותי בזרוע ואמר לי שאמר ברדיו שהגיעו להפגנה כ-400,000 איש - אבל הוא מבקש שאזכור שרק שניים, הוא ואמא שלי, הגיעו בגלל העיניים היפות שלי. זה משפט שהזכיר לי, בכל מחאה והפגנה, שאני אישית זה לא העניין - אלא האידיאל, הערכים והרעיונות.

עובדי קבלן אנחנו היינו שותפים מלאים בשביתה למען עובדי הקבלן. צריך לזכור שהמאבק החל באוניברסיטאות בן-גוריון ותל-אביב. סטודנטים רבים לא יכולים היו להשלים עם הצביעות הזו, שהם נכנסים לקורס באתיקה ואחר כך נכנסת מנקה שמנוצלת ושפוגעים בזכויותיה.

אופטימיות זהירה מדינת ישראל היא מקום נפלא וטוב. החברה הישראלית מדהימה ואין כדוגמתה בעולם. יחד עם זאת יש פה דברים שצריכים תיקון. אני חושב שראוי שגם אנחנו הצעירים נהיה חלק מהשינוי שאנחנו רוצים לראות כאן. לא מספיק לצעוק "צדק חברתי", אלא צריך ליישם זאת ולהחיל עיקרון זה על עצמנו כל הזמן. צעירים חייבים להירתם למען החברה והמדינה, וזה בדיוק מה שהתאחדות הסטודנטים מתכוונת לעשות בשנים הקרובות.

היה לי ברור שבכל הפגנה ומחאה יושר ההמנון לצד הדגל, מכיוון שהמחאה שייכת לכלל עם ישראל > המחאה משנה צורתה, היום לא רואים הפגנות אבל צריך להבין שהאזרחים היו מעטפת ושהישראלים שישבו בתוכם היו הליבה > אני מאמין שתפקידו של הסטודנט הוא לא רק לרכוש השכלה אלא קודם כל להיות מעורב בחברה

בעקבות השביתה הכללית במשק השבוע, נפגשנו עם איציק שמולי, יו"ר התאחדות הסטודנטים וממובילי המחאה חברתית בקיץ האחרון. ביררנו איתו האם המחאה חברתית עדיין רלוונטית, מהו מקומם של הצעירים בחברה הישראלית ובעתידה של מדינת ישראל ולמה נעדר הציבור הדתי-לאומי מהפעילות

התחלה כבר בכיתה ח' שימשתי כיו"ר מועצת התלמידים בבית הספר. בצבא שירתתי בחטיבה 7 של חיל השריון ולאחר מכן נסעתי לארגנטינה וסייעתי בהקמת בית יתומים. כשחזרתי לארץ נרשמתי ללימודי הוראה במכללת אורנים, ובתקופת הלימודים הייתי פעיל במעורבות חברתית ב-3-4 עמותות. נבחרתי לעמוד בראש אגודת הסטודנטים במכללה, אחר כך התמניתי לסגן יו"ר אגודת הסטודנטים הארצית ולבסוף התמניתי ליו"ר אגודת הסטודנטים הארצית. אני נושא בתפקיד כשנה וארבעה חודשים ומרגיש אחריות גדולה לצד סיפוק עצום.

מחאה מה שקרה בישראל בקיץ האחרון היה שינוי תודעתי בקרב ישראלים רבים. עברנו ממצב של תפיסת המציאות כסטטית שאינה ניתנת לשינוי - למצב שבו אנו נמצאים היום בעקבות הקיץ האחרון, שאנשים מאמינים ביכולת להוביל לשינוי. המחאה משנה צורתה, היום לא רואים הפגנות אבל בסופו של דבר צריך להבין שהאזרחים היו מעטפת ושהישראלים שישבו בתוכם היו הליבה. אין ציפיות שיפתרו את כל הבעיות ביום אחד, אין מצב של אוטופיה, אבל כן מצפים שהממשלה תיתן מענה לבעיות שהמחאה הציפה. עד כה הממשלה לא עושה את זה, אלא רק ברמה התדמיתית והיח"צנית.

מחאה בחופשה המחאה לא נגמרה. אני לא תופס את המחאה כמשהו רומנטי, כאילו שאפשר לנוח על זרי הדפנה. המחאה היא לא המטרה אלא כלי להשגת מטרות ומציאת פתרונות. אומר בצורה ברורה שמתוקף תפקידי כיו"ר אגודת הסטודנטים שאחראי על כ-300,000 סטודנטים, לא אעשה מחאה לשם מחאה. אני שומר על קו ענייני וקורקטי. אני משער שאם הממשלה לא תפעל למציאת פתרונות הולמים ואמיתיים, אז אנחנו מוכנים לתסריט של יציאה למחאה נוספת.

הציבור הדתי-לאומי אני חורש את הארץ, מסתובב הרבה ובין היתר אני נפגש עם הציבור הדתי-לאומי, כדי לברר איתם ביחד מדוע אחרי שנאבקתי כל כך כדי לשמור שהמחאה תוגדר כלל-ישראלית ולא סקטוריאלית ונישיתית, אני עדיין לא מבין - מדוע הציבור הדתי-לאומי לא הצטרף ולא היה שותף למחאה? המחאה לא היתה רק על דיור ועל קוטג' אלא בעיקר על דמותה של החברה הישראלית, אין החברה תראה בעוד מספר שנים. אסור שציבור חשוב, ערכי ואידיאולוגי ייעדר מהמחאה. אי אפשר להגדיר את החברה הישראלית בגבולות רמת גן ותל-אביב.

הפגנת המיליון ש"ח הטענות שבזבזנו כספים לא מוצדקות. לא רק שלדעתי ההוצאות היו מוצדקות וראויות, אלא שאם הייתי נדרש הייתי עושה זאת שוב. אני מאמין שתפקידו של הסטודנט הוא לא רק לרכוש השכלה אלא קודם כל להיות מעורב בחברה ובעצם להוביל מבחינה חברתית למחזות טובים. זה מה שקרה בעבר בעולם וכעת זה קורה בארץ. כל עוד אני עומד בראש ההתאחדות, אדאג שהיא לא תהיה ועד העובדים של הסטודנטים - אלא היא תהיה לצד הארגון החברתי החשוב בישראל.

קנס משוּבב נפש בסך 180 ₪. למה? ככה.

אם תשוּו את התנהלותה של הרכבת הקלה בעניין זה לחברתה וגם האלטרנטיבה לאוהדי התחבורה הציבורית: אוטובוסי אגד, תגלו ששם עדיין לא מועסק הגאון שחשב להגדיל את הכנסות החברה בעזרת קנסות.

מתברר שציפיות מפעילי הרכבת הקלה מציבור הנוסעים הן גבוהות ביותר, וזאת בזמן שלמרבית הפלא הציפיות שלהם מעצמם הרבה יותר נמוכות. הם לא יעמדו בלחות זמנים, הם לא יציעו רכבת קלה שהיא באמת קלה ומהירה. כך נוצר מצב אבסורדי שבו מצד אחד אנחנו מקבלים רכבת שהתנהלותה מתאימה למדינות עולם שלישי, ומצד שני מצפים מאיתנו לנהוג כתושבי שוויצריה המסודרת והנאורה. איך זה?

אני מציעה לרכבת הקלה לבדוק את עצמה ואולי גם להעניק לעצמה כמה קנסות, לפני שהיא קונסת בלב חפץ את הנוסעים הסבלניים, שעד היום לא דרשו את הפיצוי המגיע להם על ההתנהלות האיתית והבלתי סבירה של מפעילי הרכבת הקלה.

רוצים לקבל את "גלויה" למייל לפני כולם?
שלחו בקשה ל: gdaat@pisrael.com

הקלה לסיים את הנסיעה במסלול שלה, שעל פי הבטחות שזכורות לנו היה צריך לקחת הרבה פחות זמן. כאן הסבירו לנו: זה עוד יבוא. חזיתם 9 שנים? תחכו עוד שנה-שנתיים ואולי תהיה לכם גם רכבת מהירה.

חשבתם שחברת "סיטיפס", שמפעילה את הרכבת, תרגיש איזושהי תחושת בושה לנוכח רצף הבעיות והתקלות הבלתי-נסבלות שסבלו התושבים בגינה? מה פתאום! כלל וכלל לא.

החברה לא מודעת לבעיה. אין לה מושג. היא מתנהלת כאילו מדובר בחברה הרצינית ביותר שנראתה בארצנו בשנים האחרונות.

עד כדי כך שלאחרונה היא גם פיתחה שיטה להעצמת מסעים שחלילה לא הבינו כיצד לשלם לרכבת (ולא תאמינו כמה זה מסובך), או שנתקלו במכשיר של החברה שלא עובד; כי כנעם, כל הפאשלות של חברת "סיטיפס" הם לא הבעיה שלה אלא שלנו הנוסעים, ואנחנו נשלם. שיטת ההענשה טומנת בחובה גם רוח לא קטן לחברה, כך שלמה לא להעניש?

אז ככה: אם, נניח, עליכם על הרכבת הקלה, לא הבנתם כיצד להעביר את הכרטיס ופניתם לבקשת עזרה מפקח של החברה - הוא יבקש מכם תעודת זהות ויעניק לכם במקום

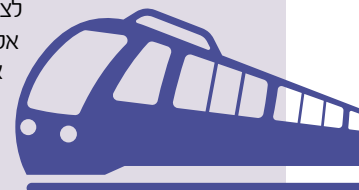
אף שאינני תושבת ירושלים עיר הקודש, החלטתי להקדיש את הטור הבא לתופעה מעניינת שאופיינית דווקא לירושלים.

מכיוון שרבים מאיתנו מגיעים מפעם לפעם לעיר הקודש, כדאי שנכיר ונדע - שלא נפגע.

בירושלים החלה לפעול, לאחר כמעט עשור של ייסורי תושבים ובעלי עסקים, הגברת שלה ציפו כמעט כמו למשיח: הרכבת הקלה. אף מילת התנצלות מכיוון החברה שהייתה ממונה על בניית הרכבת הקלה לא נשמעה כלפי התושבים, שסבלו חיים בתוך אתר בנייה כמעט בכל מקום שאליו הגיעו בזכות החברה, שהיא ללא ספק מאותגרת נעמדה בלחות זמנים, אם להגדיר זאת בעדינות.

בקול תחצה רמה החלה פעילות הרכבת הקלה, והתפעלות התושבים מהיצור החדש והמבריק שנכנס לעיר כמעט עזרה לשכוח את הייסורים שנאלצו לסבול כדי לחזור בהגעתה לציון.

אלא שאז התברר שהרכבת אולי קלה (לא יודעת עבור מי היא קלה) - אבל היא לא מהירה. לא פחות משעה ורבע לקח לרכבת

המדור מוקדש ל:

תהילה ולדמן ואסף גמליאל;
יהודה אוהנה והילה זגורי;
בלינדה אפשטיין ויונתן ליפצר;
רוית ובצלאל כהן; דנית ויוסי לוי;
עמית כהן והדס קלימן;
שהתחתנו/מתחתנים השבוע.
ול: יעל שחור ודניאל גיל;
שירה בן שושן ומשה לסרי;
שהתארסו בשבוע האחרון.
ולכל אלו שעדיין מחפשים,
שימצאו בקרוב!

גם לכם היו פדיחות בדייטים?
גם לכן נמאס לשמוע את השאלה
איך יראה שולחן השבת שלכן,
ועוד יותר את התשובה של הצד השני?
שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com
או ספרו לנו בפייסבוק
פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים,
ואת הסיפורים הטובים ביותר
נכניס לבועות בקומיקס.

אוספים מדבקות של סופרעם, משחקים עם חברים, מדביקים בפוסטר - וזוכים בפרסים!

בשבועות הבאים סופר-עם עם מגזין 'אותיות' יחלק לכם חבילות מדבקות לעונים נכון על השאלות. ניתן להשיג גם פוסטרים ומדבקות בחנויות.

לפרטים נוספים היכנסו לאתר 'אותיות' www.otiyot-sukaryot.com

אותיות

גילוי לב

חיות דעת

משימה משותפת

זיוה קוסטינר מטפלת זוגיות ומשפחה

שאלה:

אנחנו נשואים שנתיים, ובמהלך שנים אלו בעלי לומד מקצוע באחת המכללות 2-3 ימים בשבוע ובשאר הימים לומד בשיבה. ההחלטה על הלימודים הייתה על דעת שנינו, אבל אני מרגישה שהלימודים "לוקחים" לי את בעלי. נכון שכשהוא נמצא בבית הוא משקיע בי ובבית, עוזר, תומך ומפרגן, עוזר עם הילד הקטן שלנו בימים שאני נאלצת להישאר מאוחר בעבודה; אבל הוא נמצא שעות רבות מחוץ לבית ומשקיע מאד בלימודים. לפעמים אני חושבת שאם היה יותר בבית ופחות לומד - היה לי יותר בעל. זה די מתסכל להרגיש כך.

תשובה:

מעגל החיים שלנו סובב סביב משפחה, עבודה או לימודים, וחברה. צריך שיהיה איזון בין הדברים. החלוקה בין התחומים הללו צריכה להיות מאוזנת, לא שווה. מספר השעות בשבוע שבהן עסוקים בבילוי חברתי נמוך בהרבה ממספר השעות שמשקיעים בלימודים, בעבודה או עם המשפחה. יש תקופות שמשקיעים בהן הרבה יותר בלימודים - זמן בחינות - מאשר עם המשפחה או עם חברים.

כאשר אדם מזניח את אחד התחומים הללו, זה יכול להורות על בעיה, וכן אם הוא משקיע את כל זמנו בעבודה במקום להיות גם בבית, זה גם יכול להעיד על בעיה. אבל את מתארת מצב שבו בעלך לומד. הלימודים הללו הם על דעת שניכם. הוא משקיע מאד בלימודים, דבר הגוזל ממנו זמן רב, ומצד שני את מצינת שהוא עוזר בבית, משקיע ומפרגן לך. כלומר, כשהוא בבית הוא איתך, משקיע בך, לא מתחמק ממשמיות הבית.

תנסי לחשוב מה היית רוצה: שהוא ילמד פחות? ישקיע בלימודים פחות? לא יגיש עבודות ולא ילמד טוב למבחנים? סביר להניח שלא. כשאדם לוקח על עצמו משימה - לימודים או עבודה - צריך לעשות את זה על הצד הטוב ביותר, וכן, גם בנישואין צריך לעשות על הצד הטוב ביותר.

השאלה היא לגבי התחושה שלך. למה את מרגישה שזה על חשבונך? מאיזה בחינה על חשבונך? מבחינה כלכלית? מבחינה של תשומת לב? שהיית בבית? למעשה אין הבדל בין הדברים, מפני שלפי דבריך נראה כאילו שהלימודים שלו הם עסק שלו ואת זו שמשלמת את המחיר.

תנסי לבדוק עם עצמך - האם את רואה בלימודים שלו משימה משותפת שחשובה לשניכם, או משהו פרטי שלו שבה על חשבונך? מה יקרה בעוד מספר שנים כשהוא יתחיל לעבוד? הרי גם אז תוכלי

להרגיש שהעבודה שלו היא על חשבונך. בנישואים - המשימות הן משותפות. גם אם לכל אחד תחום עבודה או לימודים שונה לגמרי משל בן זוגו, עדיין המשימה היא משותפת. שניכם רואים בה חשיבות. גם אם לאחד זה מאד חשוב ולשני פחות, עדיין חשוב לך שהוא יהיה מרוצה ממה שהוא עושה ולו חשוב מה שאת עושה. משמעות הדבר היא להירתם, לעזור ולסייע זה לזו במשימותיכם.

אם העבודה שלך מצריכה אותך להישאר בימים מסוימים עד שעה מאוחרת, זו משימה משותפת של שניכם. זאת אומרת שבימים האלו הוא נרתם לעזור בבית ועם הילד. וכאשר הוא לומד, זו משימה של שניכם שמשמעותה שהוא פחות בבית.

כשאת אומרת שזה על חשבונך - תבדקי האם הכוונה היא שאת משלמת מחיר גבוה מדי על הלימודים שלו. האם את מעדיפה שהוא ילמד פחות? על מה את רוצה שהוא יותר כדי שלא תרגישי שזה על חשבונך? והכי חשוב - על מה את רוצה שהוא יותר כך שהוא לא ירגיש שהוא מקריב משהו?

אלו שאלות שאת צריכה לשאול את עצמך, כדי לבדוק עד כמה הלימודים שלו הם משימה משותפת שיש לה מחיר שאת מוכנה לשלם.

למעשה יכול להיות מצב הפוך. אם הוא לא היה משקיע בלימודים, והתוצאות היו בהתאם לכך - אז היית צריכה להרגיש שזה על חשבונך. את נותנת מעצמך ומוותרת על נוחות מסוימת כדי שהוא ילמד, ואילו הוא לא מנצל את ההזדמנות הזו.

אם את מבינה שכל מה שאת עושה או שהוא עושה זו משימה משותפת של שניכם, ושכל אחד תורם את חלקו להצלחת המשימה, אז התחושה שזה על חשבונך תתפוגג.

בן הקונים שלי, אהוב ויקר,

הצטרפת למשפחתנו המדהימה שבע-עשרה שנים אחרי שאחותך הבכורה העניקה לאביך ולי את התואר המכונן והמשמעותי מכולם.

אתה השישי במספר, וכשאני נזכרת ביום שגיליתי שאתה ברחמי עיניי מתלחלות והצמרמורת מזדחלת ועולה לה במעלה גבי מרוב התרגשות ותודה.

לא הייתי צעירה, והבשורה גרמה לי תחושה מיוחדת. הרגשתי ש'ה' נותן לי הזדמנות אחרונה להניב פרי לזה העולם, ושיום דבר לא ימנע את הגעתך. שמרתי על ההריון כבבת עיני וטיפחתי את אהבתי לך, בלי שהיו לי דמות או שם להתחבר אליהם.

אני רוצה שתדע, בני האהוב, שבזכותך הואר ביתנו כפל כפליים,

שאבא ואני חשים צעירים ורעננים כבימי נעורינו,

שמהרגע שנכנסתי איתך לביתנו הצנוע, נכנסה שלווח לחיי, כאילו מלאך חיבק אותי בכנפיו הלבנות והיסה כל בדל רעש מן העולם.

וכשאני רואה את מבטך אליי כשאני מחבקת את מי מנכדיי, אחיינין המתוקים, לבי נכמר ויוצא אליך באהבת אין קץ.

אני רוצה שתדע שמקומך בלבי שמור מכל משמר,

שאצלי אתה תמיד מספר אחת.

אני מסיימת בהבטחה שלעד אוהב אותך, עד ייעצמו עיניי לנצח.

אהובת 26/2 זי,
אמא

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

חידת השבוע

אזאמ אומאטט עוזאמא

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב.

פתרון החידה לפרשת יתרו: החרוז החסר הוא "נבול תבול" כנאמר בפרק י"ח פסוק י"ח: "נבל תבול גם אתה גם העם הזה אשר עמך".
הזוכה: אליעד באבד, מצפה יריחו

המדור בחסות:

הפעם עליכם להשלים ולחרוז שתי מילים. שתיהן סמוכות באותה שורה, ומסתיימות באותה הברה! הקדישו רגעים לא מעטים ומצאו אותן בפרשת "משפטים" בעניין הקשור בבגידה והמילים הן: _____

חידת השבוע
אנחנו

חידת השבוע

הגיבורה כשם החותנת של אימה
של מלכות, אך זו לא עלילה למגילת
שבועות אלא דווקא למגילה קרובה
הבאה עלינו לטובה.
הצד השווה, "עמך - עמי" וההליכה
ארצה בסוף העלילה.

מהו הספר?

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את
פתרון החידה. הראשון שישלח את התשובה הנכונה
יזכה בספר מתנה. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי
שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שייגיע עם גליון גילוי דעת
ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח
תקווה (איכילוב 8), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית
בירושלים, יזכה ב**10% הנחה על כל קנייה!** (מלבד גמורות).

בחסות רשת התרבות היהודית

קביעת הלוח היא:

1. קביעת מועד קידוש לבנה לדורות
2. חג שתיקן נח כשנכנס לתיבה
3. חנוכת בית המקדש הראשון על ידי שלמה
4. מנגנון פיננסי שהציע רומטשילד למילוי טופס פיס

אותיות

סופר עם

שלחו את תשובתכם לדוא"ל yeladim@pisrael.com בין הפותרים נכונה יוגרלו חבילות מדבקות סופרעם

פילח נלחם
אכל סל

יו"ס לר

**הישיבה הגבוהה אור עציון והמכון התורני ע"ש ר' יצחק וחנה סטרולוביץ'
שמחים לבשר בשעה טובה ומוצלחת על**

סיום הוצאת ה"שפת אמת"

נחגוג את האירוע בערב עיון בתורתו של השפת אמת

הערב יתקיים בעז"ה בכ"ז שבט תשע"ב (20/2/12)

בשעה 19:00 בבית הכנסת רננים

שליד היכל שלמה, ירושלים

זמר אורח
יצחק מאיר

בהשתתפות:

ראש ישיבת אור עציון ויו"ר מרכז ישיבות בני עקיבא הרב חיים דרוקמן

נשיא ישיבת הכותל הרב ישעיהו הדרי

סגן ראש ישיבת שעלבים הרב אריה הנדלר

חוקר החסידות ד"ר יצחק אלפסי

ראש המכון התורני אור עציון הרב שלום קליין

שר המדע והטכנולוגיה הרב פרופ' דניאל הרשקוביץ

במעמד רבנים, ח"כים, אישי ציבור

ונציגי משרד התרבות והספורט

הכניסה חופשית

עזרת נשים פתוחה

הנחות מיוחדות למזמינים עכשיו בדף הכנס באינטרנט:

www.oretzion.com/kenes.htm

מכירה תתקיים גם בכנס

לפרטים: אור עציון, ספרי איכות תורניים 08-8502822